

Lovforslag, er jeg ikke i Stand til at nære noget Saab om, at der ud af den vil kunne komme noget lynderligt Udbytte, og jeg skulde derfor for mit Vedkommende, og saa nærmest, anse det for rigtigt at anbefale at stemme mod Forslaget. Det er imidlertid en uopdendig, skarp og haard Fremgangsmaade, og da jeg jo ikke taler paa Thingets Hvertals Vegne, har jeg heller ikke nogen særlig Opfordring til at give et saadant Raad. Man kan jo allsaa lade Forslaget gaa videre og se paa de Vædringsforslag, der mulig vilde komme frem, idet man forbeholder sig sin endelige Stilling ved Sagens Afgjørelse. Skulde der komme et Forslag frem, om Sagens nærmere Prøvelse i et Udvalg, skal jeg heller ikke modsætte mig dette, men jeg skal tilføje, at jeg vil gaa ind i et saadant Udvalg, for saa vidt da jeg skulde faae Blads deri, med overmaade ringe Saab om, at der vil komme Noget ud af den hele Sag.

N. P. Jensen: Det ærede Medlem, der sidst talte, begyndte med at udtale, at jeg havde været heftig, medens jeg talte før. Det har nu maasse ikke saa meget at sige, at det ærede Medlem kalder mig heftig — de Herrer vide jo, hvilken Betydning det ærede Medlem vil tillægge dette Ord — men hvad der aabenbart betød mere for det ærede Medlem, var, at jeg havde vært ved, hvad han betragter som sin Domaine, nemlig det schweiziske Hærvæsen. Jeg skal dog ikke atter komme ind paa en Dmtale heraf, men nøies med at berøre de tre Misforstaaelser, hvori jeg efter ærede Medlems Formening skulle have gjort mig skyldig. Den ene angik, hvad jeg sagde om det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds (Berg) parallelt med det ærede Medlem. Den skal jeg imidlertid lade staa hen, til Tidenden foreligger trykt, saa vil Enhver kunne se, hvad det er, jeg har udtalt. Dernæst kom det ærede Medlem med en Bemærkning om, at jeg ikke skulle have gjentaget paa rigtig Maade, hvad han havde sagt igaar. Jeg skal dertil sige, at jeg var ubevidst med, at det ærede Medlems Foredrag fra igaar forelaa trykt, ellers skulde jeg have citeret af Rigsdagstidenden; men da jeg antager, at de Herrer have i frijsk Grunding, hvad jeg sagde før, saa skal jeg nu gjengive de paagældende Udtalelser af det ærede Medlem. Den ene lød saaledes: „For det Første vide vi jo alle, at den største og vigtigste Del af Schweiz ikke kan betragtes som et Hjermland.“ Jeg tror ikke, at jeg før sagde noget som helst Andet end netop det selv Samme. Den tredie Misforstaaelse skulde efter det ærede Medlems Mening ligge deri, at jeg kun havde citeret en lille Stump af hans Ord. Jeg tillod mig at sige, at jeg havde opfattet det ærede Medlem saaledes, at han havde sagt, at Schweiz's Hærvæsen havde forhindret, at Schweiz blev indviklet i Krig. Det ærede Medlem afbrød mig ved at sige, at det havde bidraget til at for-

hindre, og jeg rettede strax mine Ord derefter. Da det ærede Medlem saa fik Ordet, oplæste han et Citat, men det var kun Slutningen af den Passus, jeg tænkte paa, og jeg skal nu tillade mig at oplæse det Hele. Det ærede Medlem sagde: „Endelig vil jeg slutte med den Bemærkning, at, naar den høitærede Minister udtalte, at et saadant System aldrig havde staaet sin Prøve, kan jeg ikke se rettere, end at det schweiziske Forvarsvesen har staaet en meget god Prøve, nemlig den, at Schweiz ikke har været indviklet i Krig i en lang, lang Narrække.“ Det oplæste det ærede Medlem ikke; men det var netop det Selsomme, hvis Tanke jeg gjengav. Det ærede Medlem oplæste kun det Følgende, nemlig: „Jeg tror ikke, der i den Senfæende kan gives nogen bedre Prøve end netop dette, at en Hær virker Sit til, at Landet ikke bliver angrebet.“ Smid- lertid er jeg fuldstændig overtydet om, at det ærede Medlem veed, at, havde det været mig bekendt, at Rigsdagstidenden for igaar var trykt, havde jeg citeret af den og ikke efter Husommelsen. Hvis det ærede Medlem tror, at min Dmtale af det, der skulde afhjælpes i den schweiziske Hær, og som blev afhjulpen ved den nye Ordning, alene angik mangelfuld Uddannelse, er dette en fuldstændig Misforstaaelse. Det, jeg udtalte, var, at den schweiziske Hærs Mobilisation i 1870 og 71, havde vist, at den fattedes Uddannelse, sa- nede tilbørlig Dygtighed hos Befalingsmændene og i den overordnede Ledelse, at Forvaltningen var uheldig, og at Materiellet var mangelfuldt, kort sagt, at den schweiziske Hær led af alle de Mangler, som en Hær kan lide af. Det var det, der skulde raades Bod paa. Og naar det ærede Medlem vilde gjøre det, der senere er sket, til et Bevis for, at Anserne vare temmelig forsvindende, er det kun, fordi det ærede Medlem ikke kender rigtigt, hvad der er sket. Man har taget fuld- stændig rationel fat paa Sagen. Da man ikke maa have Generaler i Schweiz, har man ikke kunnet organisere Hæren i Armeekorps; men man har derfor organiseret paa Divisionen som Stor- eenhed og formeret denne aldeles efter preussisk Mønster, saa at det, der mangler, naar man vil gaa videre paa den begyndte Vej, er mere Dygtighed hos Officererne og større Uddannelse hos Mandstabet, og efterhaanden som dette afhjælpes, kommer man fuldstændig ind paa en staaende Hærs Standpunkt.

Bajer: Den nærmeste Anledning til, at jeg har bedet om Ordet, er for at værgе mig imod de to militære Medlemmer. — Jeg blev afbrudt af det ærede Medlem for Helsingør (Thomsen), da jeg igaar oplæste Noget af en Rapport fra General Herzog med Anmodning, om jeg vilde læse videre. Jeg havde ikke Mere, og kunde derfor ikke læse videre; men nu har det ærede Medlem fra Randers (N. P. Jensen) været saa god